

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

(Peer Reviewed Journal)

ISSN: 2582-399X

காலாண்டு இதழ்
(ஜனவரி, ஏப்ரல், ஜூலை, அக்டோபர்)
ஆகிய மாதங்களில் வெளிவரும்

அரண்

Aran

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

International e Journal of Tamil Research

ஆசிரியர் குழு

முனைவர் ஸ்டீபன்
முனைவர் ஓ முத்தையா
முனைவர் உமாதேவி
முனைவர் இராஜேந்திரன் முனியாண்டி
முனைவர் மணிமாறன் சுப்ரமணியம்
முனைவர் சில்லாழி எஸ்.கந்தசாமி
முனைவர் பொ. சுரேஷ்
முனைவர் ப.தனஞ்செயன்

கலாநிதி ஸ்ரீவரதராஜன் பிரசாந்தன்
முனைவர் ஸ்வர்ணவேல் ஈஸ்வரன்
பேரா. முனைவர் வீ.செல்வகுமார்
முதுமுனைவர் V.வெங்கட்ராமன்
முனைவர் போ.கந்தசாமி
முனைவர் P.பாண்டிக்குமார்
முனைவர் ந. குமாரி
முனைவர் தயாநிதி
முனைவர் சந்திரசேகர்

நிறுவனர்/பதிப்பாளர்/நிர்வாக ஆசிரியர்
இதழாக்கம்

திரு ப. ஜெயகிருஷ்ணன்

முதன்மை ஆசிரியர்
முனைவர் பிரியாகிருஷ்ணன்

+917299587879

www.aranejournal.com

aranjournal@gmail.com

அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழில் வெளிவரும் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் அனைத்தும் (Peer Review)பீர் ரிவியூ செய்யப்பட்டு பதிவு செய்யப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

ஐங்குறு நூற்றில் நீர் நிலைகள்
பா. ரம்ஜான்

சங்ககால தமிழரின் பகுத்துண்டு பல் உயிர் ஓம்புதல்”பண்பாடு
முனைவர் ப. மணிகண்டன்

கவிதைக்கும் மெய்ப்பாட்டிற்கும் உள்ள தொடர்பு
செ. கயல்விழி

அறநெறி இலக்கியத்தில் தமிழர் மருத்துவம்
அ. குழந்தைசாமி

சிலப்பதிகாரம் காட்டும் நீர் வழிப்பயணங்கள்
சித்ரா.ரா

திருக்குறளில் வாய்மையில் சமரசம்
முனைவர் து. சிவசித்ரா

தமிழில் சொல்லகராதிகள் உருவாக்கமும் பயன்பாடும்
முனைவர் பூ. சேகர்

ஏகன் அநேகன்
அகல்யா தர்மலிங்கம்

Bhakti Marga of Saint Thyagaraja
R. Sudhalakxmi

The Evolution of Tattvas in Samkya Philosophy
Varun Srivatsan

வேள் யாரிநாவலில் மன்னனும் மக்களும்
பொன். கனகா

அட்டைப்படி உதவி
இணையம்
நன்றி

யாரைக் கேட்டது இதயம் புதினத்தில் சமூகப்பார்வை
அ. சையதுஅலி பாத்திமா

என்.ஸ்ரீராம் கதைகளில் விளிம்பு நிலைமக்கள்
சுதா .மு

மேலாண்மை பொன்னுசாமி படைப்புகள் போற்றும் மானுட பிரவாகம்
கோ. சத்யா

வண்டிப் பாதை நாவல்காட்டும் இயற்கை மருத்துவம்
சு. சத்தியப்பிரியா

பொன்னீலனின் மறுபக்கம் புதினத்தில் சிறு தெய்வங்களும் அதன்
வழிபாட்டுமரபுகளும்
திருமதி சு.வினோதா

ஒப்பியல் நோக்கில் சைவ கிறிஸ்துவ குருத்துவம்
பூபாலசிங்கம். தனேஸ்

Representation of Culture in English Language Textbooks
U. Thulasivanthana

பழங்குடி மக்களின் சித்திரைத் திருவிழா சடங்கு முறைகள்
கா. இராஜமாணிக்கம்

பழங்குடி மக்களின் மாட்டும் பொங்கல் விழா சடங்கு முறைகள்
கா. இராஜமாணிக்கம்

தமிழகக் கல்வெட்டுகளில் கோயில் நிவேதன உணவுகள் - ஓர் ஆய்வு
முதுமுனைவர் பிரியாகிருஷ்ணன்

கல்வெட்டுகள் வாயிலாக அறியவரும் மருத்துவ செய்திகள்
அ. குழந்தைசாமி

தமிழ்

என்.ஸ்ரீராம் கதைகளில் விளிம்புநிலை மக்கள்

Marginalized people in N.Sriram stories

நெறியாளர்; முனைவர் த.கவிதா

ஆய்வாளர்; சுதா.மு

பேராசிரியர் & துறைத்தலைவர்

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

கள்ளிக்கோட்டை பல்கலைக்கழகம்

கள்ளிக்கோட்டை பல்கலைக்கழகம்

அரசு கலை & அறிவியல் கல்லூரி,

அரசு கலைக் கல்லூரி

கொழிஞ்சாம்பாறை, பாலக்காடு.

சித்தூர் பாலக்காடு.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

இலக்கியம் மனித வாழ்க்கையை பிரதிபலித்துக் காட்டும் கண்ணாடி. இன்றைய தமிழ் இலக்கியத்தின் ஒரு தனிப்பெரும் பிரிவாக விளிம்புநிலை மக்களின் வாழ்க்கையைப் பிரதிபலித்துக் காட்டும் தலித் இலக்கியங்கள் தோன்றி வளர்ந்து வருகின்றன. இந்தியச் சமூகம் பிறப்பின் அடிப்படையிலும், தொழிலின் அடிப்படையிலும் உயர்வு, தாழ்வு என்ற பேதம் கற்பித்து வருகின்றது. கிராமப் புறங்களில் இன்னும் அதிகளவில் இத்தகைய பேதங்கள் காணப்படுகின்றன. அவ்வகையில் கொங்குச் சமுதாயத்தில் வாழும் கிராமப்புற மக்களில் ஆதிக்க சாதியினரின் அடக்குமுறைக்குள்ளாகும் எளிய மக்களின் வாழ்வியல் அவலங்களை என். ஸ்ரீராம் தனது படைப்புகளில் பதிவாக்கியிருக்கிறார். அவற்றை ஆய்வு நோக்கில் அணுகுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

Abstract

Story is a code made up of languages. Stories always help man to understand the outside world. Beginning with the super natural power, attempts through stories to understand the grandeur of nature began and continue to this day in sangam literature. Society divides people into superior and inferior. Inferior people give birth to inferior offspring and thus, propagate their inferiority. In this condition they face struggle, suffering, social stigma etc, in life. In this age of increasing number of writers reporting on stories about such marginalized people, the author of the stories is N. Sriram. The purpose of this article is to examine ten short stories selected from his works and to compile and analyse the news about subaltern people through these stories.

திறவுச்சொற்கள்

கிராமம், விளிம்புநிலை மக்கள், ஆதிக்கசாதியினர், ஸ்ரீராம்

Keywords

Marginalized people, Subaltern, Sriram, Villages

முன்னுரை:-

கதை என்பது மொழிகளால் ஆன குறியீடு. புறவுலகைப் புரிந்திட மனிதனுக்கு எப்போதும் கதைகள் உதவுகின்றன. அமானுட ஆற்றல் தொடங்கி, இயற்கையின் பிரமாண்டத்தை விளங்கிடக் கதைகளின் வழியான முயற்சிகள் சங்க இலக்கியம் தொடங்கி இன்றளவும் தொடர்கின்றன. சமுதாயத்தில் மக்களை உயர்ந்தோர், தாழ்ந்தோர் எனப் பகுத்துப் பார்க்கும் நிலை காணப்படுகிறது. தாழ்ந்த நிலையில் உள்ள மக்கள் தங்களது குடும்பத்தை மேம்படுத்தப் பல வகையினும் முயல்கின்றனர். இந்நிலையில் அவர்கள் வாழ்க்கையில் போராட்டம், துன்பம், சமூக அவமதிப்பு போன்றவற்றை எதிர்கொள்கின்றனர். இத்தகைய விளிம்புநிலை மக்களைப் பற்றிய கதைகளைப் பதிவாக்கி வரும் எழுத்தாளர்கள் பெருகிவரும் இக்காலச் சூழலில், கொங்குவட்டாரத்தைச் சார்ந்த விளிம்புநிலை மாந்தர்களை மையமாக வைத்து கதைகள் எழுதியவர் என். ஸ்ரீராம். இவருடைய படைப்புகளில் தேர்ந்தெடுத்த பத்து சிறுகதைகளை எல்லையாகக் கொண்டு விளிம்புநிலை மக்கள் பற்றிய செய்திகளை இக்கதைகள் வாயிலாகத் தொகுத்து ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

கிராமத்து நிலம் சார்ந்த எழுத்துக்களைப் பதிவாக்குகிற ஸ்ரீராமின் கதைகளில் கொங்குமணம் வீசும். இவருடைய சொந்த ஊர் திருப்பூர் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த நல்லிமடம் ஆகும். இவர் ஊரை விட்டு வெளியேறி சென்னையில் வாழ்ந்த போதிலும் தாராபுரத்து மண்ணில் வெக்கையும், ஈரமும் அடுத்தடுத்து இவருடைய புனைவுகளில் நெடியடிக்கின்றன. நிலம் என்பது அங்கே வாழும் மனிதர்களையும் உள்ளடக்கியது என்ற நிலையில் முடிவற்ற கதைகள் வெவ்வேறு கோணங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ளன.

கிராமத்தில் வாழ்கிற விளிம்புநிலையினரான பூசாரி, கோடாங்கி, ஆடு மேய்ப்பவர், கிணறு தோண்டுபவர், வாத்து மேய்ப்பவர், கொட்டு அடிப்பவர், கொம்பு ஊதுபவர், பேயோட்டுபவர், மாட்டிறைச்சி விற்பவர், புதைகுழி வெட்டுபவர் எனப் பல்வேறு பிரிவினர் ஸ்ரீராமின் கதைமாந்தர்களாகியுள்ளனர். மாறிவரும் கிராமிய சூழலுடன் பொருந்திப் போக முடியாமல் தத்தளிக்கிற இந்த விளிம்புநிலை மக்கள் எதிர்கொள்கிற அவலங்கள் காலங்காலமாக அவர்களுக்கிடையே நிலவி வரும் நம்பிக்கைகள் போன்ற செய்திகளை இக்கட்டுரை முன்வைக்கிறது.

விளிம்பு என்பதன் விளக்கம்:-

விளிம்பு என்பது வர்க்க அடிப்படையிலான வரையறை அல்ல. அது சாதி, பால், அரசியல், பொருளாதாரம் எனப் பல்வேறு கூறுகளால் கீழ்நிலைப்படுத்தப்பட்ட சக்திகளைக் குறிப்பது ஆகும். விளிம்புகள் எப்போதும் ஒருபடித்தானவை அல்ல. மேலும் ஒற்றைக் கருத்தியல் கொண்டவையுமல்ல. ஒரு மையத்திற்கு விளிம்பாக இருக்கும் ஒன்று அதனினும் விளிம்புடன் ஒப்பிடும் போது அது மையமாக அமைகின்றது. விளிம்புநிலை மக்கள் 'marginalized people' என்று அழைக்கப்படுகின்றனர்.

விளிம்புநிலை மக்கள் குறித்த அறிமுகம்:-

விளிம்புநிலை மக்கள் அல்லது அடித்தள மக்கள் குறித்த ஆய்வுகள் 1980-களில் இந்தியச் சூழலை மையப்படுத்தி ரணஜித் குகா, காயத்ரி, ஸ்பிவாக், பார்த்தா சட்டர்ஜி, ஞானேந்திர பாண்டே போன்ற பல ஆய்வாளர்களால் முன்னெடுக்கப்பட்டு வந்தன. தொடக்ககாலத்தில் வரலாற்றெழுத்தியல் சார்ந்து கிராம்சியின் கருத்தாக்கங்களைப் பின்பற்றி மட்டுப்பாடுகளோடு இவ்வாய்வுகள் இடம்பெற்று வந்தாலும் 1990-களில் அரசறிவியல், மானுடவியல், சமூகவியல், இலக்கிய விமர்சனம் மற்றும் பண்பாடு எனப் பல்துறை நோக்கி அவற்றின் எல்லை விரிவுபட்டது. சர்வதேச அளவில் கல்வி நிறுவனங்களுக்குள் விளிம்புநிலை ஆய்வுமுறை முக்கிய கருப்பொருளாக மாற்றம் கண்டது. தலித்துகள், பெண்கள், திருநங்கைகள், சிறுவர்கள், காலனிய ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டோர், ஆட்சி அதிகார அமைப்பியலால் குரல்கள் நசுக்கப்பட்டோர், பாலியல் தொழிலாளர்கள், பிச்சைக்காரர்கள் எனப் பலரும் இவ்வாய்வுக்குள் உள்ளடக்கப்பட்டனர்.

தமிழ்ச் சூழலில் இத்தகைய ஆய்வுகளை முன்னெடுத்தவர்களாக பேராசிரியர் அ.மார்க்ஸ், பொ. வேல்சாமி, எஸ். வி. ராஜிதிரை, தமிழவன், ஞானி, குமாரசெல்வா, ராஜ்கௌதமன் போன்றோரைக் குறிப்பிட முடியும்.

விளிம்புநிலை மக்கள்:-

“விளிம்புநிலை மக்கள் என்று குறிப்பிடப்படும் நபர்கள் சமூகத்தில் எந்தவிதமான அங்கீகாரமும் இல்லாதவர்கள். தங்கள் உரிமைக்காகப் போராடுபவர்கள். தற்போது இருக்கின்றதை தக்கவைத்துக் கொள்வதில் அந்த மக்கள் மிகுந்த கவனமாக இருக்கின்றனர்” (பெருமாள் முருகனின் படைப்புகளில் விளிம்புநிலை மாந்தர், பக்கம்: 51) என்று உணர்த்துகிறார் ம. தமிழ்ச்செல்வி.

குறைந்த வருவாய் உடைய பல தொழில்களைச் செய்யும் மக்கள், புறக்கணிக்கப்பட்ட மக்கள், ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் ஆகியோர் விளிம்புநிலை மக்கள் ஆவர். இதனைச் “சமுதாய அடுக்கில் கீழ்நிலையில், விளிம்பில், ஓரத்தில் இருப்பவர்களையே அதாவது சாதி, சமயம், பால், இனம் என்ற எல்லாத் தளங்களிலும் ஒடுக்கப்பட்ட, புறக்கணிக்கப்பட்ட, தாழ்நிலைக்குத் தள்ளப்பட்ட மக்கள், தேவதாசிகள், பாலியல் தொழிலாளிகள், அரவாணிகள், தொழு நோயாளிகள், அனாதைகள், ஆதரவற்றவர்கள், மாற்றுத்திறனாளிகள் முதலானவர்களே விளிம்புநிலை மனிதர்களாவர்” (உங்கள் நூலகம் — ஆகஸ்ட் 2015, பக்.91,92) என்று விளிம்புநிலை மக்கள் யாவர் என்பதற்கு கொங்கு வரலாற்று ஆவணங்களில் விளிம்புநிலை மனிதர்கள் என்னும் கட்டுரையில் விளக்கமளிக்கிறார் ந. மணிகண்டன்.

அம்மக்களின் வாழ்க்கை தினம் தினம் செத்துப் பிறப்பது போன்றே அமைகின்றது. அன்றாடத் தேவையான உணவிற்குப் பெரும் உழைப்பினைக் கொடுத்தாலும் அதற்கான விலைதான் கிடைப்பதில்லை. தொழில்நிலையில் ஏற்படுகின்ற இடர்பாடுகள் அவர்களது மனநிலையைச் சிதைத்து, குழப்பமான சூழலை உருவாக்குகின்றன. விளிம்புநிலை மக்கள் வாழ்க்கையில் ஆசைகள், கனவுகள் போன்றவை கானல் நீராய் அமைகின்றன. அவரவர் தொழிலை அவர்களது சந்ததியினரே பரம்பரையாகச் செய்ய வேண்டும் என்கின்ற நிலையும் இந்தியாவில் காணப்படுகிறது.

ஸ்ரீராமின் கதைகள், விளிம்புநிலை மக்கள் பலர் அன்றாடம் சந்திக்கும் துன்பங்களை மையமாகக் கொண்டு அமைந்துள்ளன. இவருடைய கதைகள் வாழ்க்கைக்கும், கிராமத்து மனிதர்களுக்கும் இடையிலான உறவின் வெக்கையை அழுத்தமாகப் பதிவாக்கியுள்ளன.

நம்பிக்கைகள்:-

முனிவிரட்டு, நெட்டுக்கட்டு வீடு, ஆறுமுகக் காவடி, உருவாரம், கொம்பூதிகள், உடுக்கைவிரல் போன்ற கதைகளில் கிராமத்தினரின் நம்பிக்கைகள், துடியான கடவுள்கள், கெட்ட ஆவிகள், மாந்திரீகம் சார்ந்த அம்சங்கள் பதிவாகியுள்ளன.

கிராமத்து வெளிகளில் எல்லா மூலைகளிலும் ஏதோவொரு கண்ணுக்குப் புலப்படாத தீய ஆவிகள் உறைந்திருப்பதான நம்பிக்கை பலரையும் பயத்துக்குள்ளாக்குகிறது. தடரென உடல்நலக் குறைவு ஏற்பட்டால், எதிராளி ஏவிவிட்ட செய்வினைதான் காரணம் என்ற நம்பிக்கை நிலவுகிற கிராமத்தினரிடையில் காத்து, கருப்பு, பில்லி, சூனியம், ஏவல் பற்றிய பேச்சுகள் எங்கும் பரவியுள்ளன.

முனிவிரட்டு என்னும் கதையில் முனி அப்புச்சியை நினைக்காத சூழலினால் நான்கைந்து ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து மழை பொழியாமல் போயிற்று. மாராண்டி என்பவன்

விரமிருந்து முனியாக மாறினான். இரவில் எருமைக் கிடாயைப் பலியிட்டு குடலைக் கழுத்தில் மாலையாகப் போட்டுக் கொண்ட மாராண்டி, தெய்வமுற்று ஆவேசமாக ஊருக்குள் ஓடிவர, ஊரார் வீட்டுக்கதவை அடைத்துக்கொண்டு பீதியில் உறைந்திருந்தனர்.

எதிரிக்கு மரணத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக அவனைப்போல உருவம் செய்து மலையாள மாந்திரீகன் மூலம் உருவேற்றி சுடுகாட்டில் வைத்துச் சடங்கு செய்திட முயல்கிற சம்பவத்தின் பின்புலத்தில் சொல்லப்பட்ட உருவாரம் கதை மூடநம்பிக்கைக்கு எதிரானது. கெட்ட ஆவி, தீமையைத் தரும் மாந்திரீகச் சடங்கு என்பதற்கும், அவை எல்லாம் நம்பிக்கை சார்ந்தவை என்ற புரிதலுக்கும் இடையில் சொல்லப்பட்டுள்ள கதை அது.

பழனிக்குக் காவடி எடுத்துச் செல்கிற பெரிய பூசாரி, உடன்வரும் பெரிய தோட்டி என இருவரும் செல்கிற வழியில் மலையாள மாந்திரிகனின் ஏவலால் ஏற்படுகிற அதியற்புத நிகழ்வுகள் ஆறுமுகக் காவடி கதையாகியுள்ளது.

தொன்மக் கதைகள்:-

ஊரில் மழைபெய்து செழிப்புடன் விளங்க அண்ணன்மார் கதையினைக் கூத்துக் கட்டுவர் என்ற செய்தி உடுக்கைவிரல் என்னும் கதையின் மூலம் அறியப்படுகிறது.

“அண்ணான்மார் சாமிகள் பாண்டவர்களோட மறுபிறப்பா பூலோகத்தில் பொறந்திருக்காங்கன்னு ஐதீகம். அவுங்க உசரோட தெய்வமாகி தேவலோகம் போனவங்க. அவுங்க வரலாற்றை நாம ஆம்பள பொம்பள வேஷம்னு மாறிமாறி ஆடிப்பாடிக் கூத்துக்கட்டுகிறோம். பாக்குற சனத்துக்கு நாம கூத்துக்காரங்களா தெரியக்கூடாது, கதை தெய்வங்களா தெரியணும், கையெடுத்துக் கும்பிடணும்” (என். ஸ்ரீராமின் தேர்ந்தெடுத்த சிறுகதைகள், பக்.119) என்னும் கூற்று அவர்கள் செய்யும் தொழிலின் மீது அவர்களுக்கு இருக்கும் தீவிரபக்தியைக் காட்டும் விதமாக அமைந்துள்ளது.

ஆதிக்கசாதியினரால் விளிம்புநிலை மக்கள் எதிர்கொள்ளும் அவலங்கள்:-

கிராமம் என்பது அதியற்புதமானது தூய்மையானது எனப் பொதுபுத்தியில் உருவாக்கப்பட்டுள்ள புனைவுகளுக்கு மாற்றான உலகை ஸ்ரீராம் சித்தரித்துள்ளார். வலுவான சாதிய அடுக்கில் மேல்கீழ் கற்பித்து கிராமத்தினரை நிரந்தரமாகப் பாகுபடுத்தி இருக்கிற சூழலின் வெக்கை கிராமவெளியெங்கும் பரவியிருக்கிறது.

இடுகாட்டில் புதைகுழி வெட்டுகிறவனாக, அரண்மனைக்காரர் உள்ளிட்ட கவுண்டர் வளவு ஆட்களால் வலுக்கட்டாயமாக மாற்றப்பட்ட சோமனின் வலியைப் பேசுகிற நிழல் விளையாட்டு கதை சாதிய மேலாதிக்கத்தின் குறியீடு.

இரவோடு போயினர் என்னும் கதையில் விளிம்பு நிலையினரான சலவைத் தொழிலாளி சாம்பசிவத்தின் மூத்த மகள் பெரிய மணிக்காரரின் மகனுடன் உடன்போக்குச் செல்கிறாள். சாம்பசிவத்தைக் கிணற்றுக்குள் தலைகீழாகக் கட்டித் தொங்கவிட்ட சின்ன மணிக்காரர் சித்திரவதை செய்கிறார். கிராமத்தினர் யாரும் தடுக்கவில்லை. வேடிக்கை பார்க்கின்றனர். ஓடிப் போனவர்களை மீண்டும் கிராமத்திற்குள் அழைத்து வருகின்றனர். சாம்பசிவத்தின் மகள் அரளிவிதையை அரைத்துக் குடித்துத் தற்கொலை செய்து கொள்கிறாள். கிராமத்தினரின் எதிர்வினை மெளனம். எதுவும் நடக்காதது போல செயல்படுகின்றனர். வயதுக்கு வந்த மகளுக்கு நடைபெற்ற தெறட்டி விழாவில், போதிய மாற்றுத்துணி தரவில்லை. இதனால்,

“வெளுக்குற வண்ணாந்தானே நீ... மாத்தில்லாம இங்க என்ன புடுங்கறதுக்கா வரே... விஷேச நாளும் அதுவமா ரொம்ப ரொல்லு காமிச்சே... வெளுக்குற வண்ணான்னு பாக்காம வளச்ச முடுக்கீறுவனாமா... ஜாக்கிரதையா நடந்துக்க...” (மேலது, பக்.66) என்று கேவலமாகத் திட்டுகிற மணியக்காரரின் பேச்சு, ஏற்கனவே துக்கத்தின் வலியில் துடிக்கிற சாம்பசிவத்தை எங்கேயாவது போய்விடலாம் என முடிவெடுக்கத் தூண்டுகிறது. சேவைத் தொழில் செய்கிற தொழிலாளியை சக மனிதனாக நினைக்காத ஆதிக்க சாதியினரின் அதிகாரமும், திமிரும் கட்டற்றுப் பரவும்போது, கிராமம் என்ற சொல் அர்த்தமிழக்கிறது. விளிம்புநிலையினரைக் கிராமத்தின் ஆதிக்கசக்திகள் வாழவிடாமல் துரத்துகின்றன என்பதாகக் கதையாடல் விரிகிறது.

ஆறுமுகக் காவடி என்னும் கதையில் கீழ்மைப்படுத்தப்படும் சாதியைச் சேர்ந்தவன் காவடியைத் தொட்டுத் தூக்கியதால் தூக்க மறுக்கும் பூசாரி. இதனை,

“தோட்டிப்பயல் தொட்டுத் தூக்கி ஆடின காவடிய... இனி நாந்தொட்டு தூக்கியாடனுமாடா? நானென்ன ஈனசாதிக்குப் பொறந்த பூசாரின்னு நெனச்சீங்களா? நா இனி, இந்தக் காவடியைக் கையில் தொடமாட்டேன்” (மேலது, பக் 74) என்கிறார். இந்தக் கூற்று வரிகள் ஆதிக்க சாதியினரின் அதிகாரத்தைக் காட்டும் விதமாக அமைந்துள்ளது.

விசுவாசம் என்னும் கதையில் எசமானர்கள் தொழிலாளர்களைக் கொத்தடிமைகளாக நடத்துகின்றனர்.

“இங்க எல்லாம் ஈவு இரக்கமே கெடையது. கடேசி சொட்டு ரத்தம் இருக்கறவரைக்கும் ஒழைப்ப உறிஞ்சிட்டுத்தான், சக்கைய தூக்கி எறியறாப்புல தூக்கி எறிவாங்க. இப்போ உங்க அப்பாவ அப்படித்தான் தூக்கி எறிஞ்சிருக்காங்க... ஆனா அவருக்கு அது புரியாது... கேட்டா விசுவாசம்பாரு. வயசாயிருச்சி... சதாகாலமும் இருமறாரு... ரெண்டு நாளைக்கு முன்னால மொளகு ரசத்துல எச்சில் தறிச்சிருச்சு. ரசத்தையே ஜலதாரையில ஊத்திட்டாங்க... அப்புறந்தான் உங்கப்பாவ கோளாறா வெளியேத்தறாங்க...” (மேலது, பக்.105)

இச்செய்தி 8 வயது முதல் 54 வயதாகியும் தொடர்ந்து எசமானர்கள் வீட்டில் பணிபுரியும் கதாபாத்திரம் வாயிலாகக் கூறப்படுகிறது.

பெண்களின் நிலை:-

சமூக அளவில் பெண்கள் பல்வேறு நிலைகளில் ஒடுக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். பெண்கள் ஆண்களுக்கு அடிமைகளாய் அடுப்படிச் சேவகிகளாய், அந்தப்புரத்தின் அலங்காரப் பதுமைகளாய், பிள்ளைகளைப் பெற்று பேணுகிறவர்களாய் இன்னும் பல வகைகளில் கேவலமாய் நடத்தப்படுகின்றனர்.

ஸ்ரீராமின் கதைகளில் இடம்பெற்றுள்ள பெண்கள், சொற்களுக்கு இடையே ஒளிந்திருந்து புனைவாக வெளிப்படுத்துகின்றனர். தாமரை நாச்சி கதையில் மனப்பிறழ்வுக்குள்ளான தாமரை நாச்சியினால் ஏனைய மூன்று பெண்களின் திருமணம் தடைபடுகிறது. அவளுடைய தந்தையான மணியக்காரர் நஞ்சினைத் தந்து, மகளான நாச்சியைக் கொல்கிறார். அப்புறம் நாச்சியின் அம்மா அழுகிற சப்தம் இரவு முழுக்கக் கேட்கிறது. அம்மாவின் அழுகை ஒலியும் தடரென சாமத்தில் நின்று போனது. எந்தவிதமான பதற்றமுமின்றி தொடர்ச்சியாகக் குடும்பத்தில் கொலைகளைச் செய்கிற மணியக்காரர் இயல்பாக இருக்கிறார். பெண் என்பவள் சக உயிர் என்ற நிலையினுக்கு அப்பால் அவள் மீது சுமத்தப்படுகிற வன்முறை காலந்தோறும் தொடர்கிறது. கதை சொல்லலில் எந்த இடத்திலும் தனது குரலைப் பதிவாக்கிடாமல் தாமரை நாச்சியையும், அவளது அம்மாவையும் தொன்மக் கதையாக்கி, வாசிப்பில் உருவாக்கிடும் வலிகள் பெண்ணின் துயரத்தை மட்டும் பேசவில்லை. ஆண் மேலாதிக்கச் சமூக அமைப்பில் எல்லாவிதமான நியாயங்களும் இருக்கின்றன என்ற அடிப்படையில்தான் பெண்மீது சுமத்தப்பட்டுள்ள நெருக்கடிகள் காலந்தோறும் தொடர்கின்றன.

இரவோடு போயினர் என்னும் கதையில் முரட்டுத் தன்மையுடைய நாற்பது வயதான செங்காட்டுரான் பதினைந்து வயதான இளம்பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொள்கிறான். அந்தப் பெண்ணின் மனவோட்டம் குறித்து கதையில் பதிவு எதுவுமில்லை.

நிழல் விளையாட்டு என்னும் கதையில் அரண்மனைக்காரர் தன்வீட்டு மாட்டுத் தொழுவத்தில் வேலை செய்த சோமனின் அக்காவுடன் பாலுறவு கொள்கிறார். அதனால் கருவுற்ற சோமனின் அக்கா குளத்தில் விழுந்து தற்கொலை செய்து கொள்கிறாள்.

நெட்டுக்கட்டு வீடு என்னும் கதையில் திருமணமாகி ஒரு மாதத்திற்குள் கணவனை இழந்த பழனாத்தாள், கோவில் திருவிழாவின் போது மாரியம்மனுக்கு வைத்திருந்த புதுசாத்துத் துணியை இவள் கையால் எடுத்துக் கொடுத்ததால் அபசகுணம் எனக் கருதி அவளது தந்தை அவள் கன்னத்தில் அறைந்தார். பின்கட்டுக்குப் போய்,

“அந்த முண்டைக்குத்தான் அறிவில்லீன்னா உங்களுக்கெல்லாம் எங்கடி போச்சு அறிவு” (வெளிவாங்கும் காலம், பக்.132) என்று அவள் மனம் புண்படும் படியான வார்த்தைகளால் திட்டினார். இதனால் பழனாத்தாள் தற்கொலை செய்து கெளகிறாள்.

இவருடைய கதைகளில் இடம் பெற்றுள்ள பெண்கள், இதுவரை மரபான பின்புலத்தில் பண்பாடு என்ற பெயரில் பெண்கள் மீது சுமத்தப்பட்டுள்ள மதிப்பீடுகளை கேள்விக்குள்ளாக்குகின்றனர். இவர் படைப்பில் பெண்கள் மௌனம் சாதிப்பவர்களாகவே இருக்கின்றனர்.

இவருடைய கதைகளில் வரும் பாத்திரங்களில் பெரும்பாலும் சாதியை மையமிட்ட பெயர்களாகவே அமைந்துள்ளன. ஸ்ரீராமின் பெரும்பாலான கதைமாந்தர்கள் வாசகர்களுடைய கூட்டுக் கற்பனையில் ஏதோ ஒரு வகையில் நிஜமான மனிதர்களாக மாறிவிடுகின்றனர். ஏனெனில் பல்லாண்டுகளாக இத்தகைய மனிதர்கள் மீது மனித உணர்ச்சிகள் முதலீடு செய்யப்பட்டுள்ளன. இவர் கதைகளில் விளிம்புநிலை மக்கள் எவரும் ஆதிக்க சாதியினரை எதிர்த்து கேள்வி கேட்டதே இல்லை. மாறாக,

நிழல் விளையாட்டு என்னும் கதையில் சோமனின் அக்கா தற்கொலை செய்து கொள்வதற்குக் காரணமாக இருந்த அரண்மனைக்காரர் ஒரு கட்டத்தில், அநியாயமாக சோமனை அடித்து உதைத்ததினால் கோபமடைந்த சோமன்,

“அந்த தெலுங்கு நாட்டியக்காரியப் போயி ஒதைக்கறதுதானே?” (என். ஸ்ரீராமின் தேர்ந்தெடுத்த சிறுகதைகள், பக்.97) என்று எதிர்த்து கேட்ட ஒரு கேள்வியினால், அரண்மனைக்காரர் தூக்கில் தொங்குகிறார். சோமனை இரவோடு இரவாக வெட்டிக் கொல்லாமல், அரண்மனைக்காரர் தற்கொலை செய்து கொண்டார் என்பது முரணாகவே இருக்கிறது. என்றாலும் சாதியத்தின் கொடுரத்தைச் சொல்லுகிறபோது, அதற்கு எதிரான நிலையை விளிம்புநிலையினரின் மனக்குமுறலை இவ்வாறு பதிவு செய்துள்ளார் என்றே கூறலாம்.

தொகுப்புரை:-

இவ்வாறாகத் தான் எழுதும் கதைகள் மூலம் உருமாற்றம் செய்யப்பட்ட ஓர் உலகத்தையோ, நகல் உலகத்தையோ படைக்க வேண்டுமென்பது ஸ்ரீராமின் நோக்கமல்ல. மாறாகத் தன்னுடைய மக்களின் யதார்த்த உலகத்தை அப்படியே படைக்க வேண்டுமென்பதே அவருடைய இலக்காக இருக்கிறது. இது மக்கள், பேசும் மொழி, சிந்தனை, வாழும் சூழ்நிலை ஆகியவற்றின் ஊடாகவே தனது படைப்புகள் அமைய வேண்டும் என்னும் கருத்து அவர் கதைகள் வாயிலாகப் புலப்படுகிறது.

ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் ஏதோ ஒன்று இன்னொன்றின் மீது அதிகார உரையாடல்களை மேற்கொண்டு விளிம்புநிலைப்படுத்திக் கொண்டேதான் இருக்கிறது. குடும்பம், சமவெளி, பாடசாலை, வைத்தியசாலை, உயர்கல்வி, நிறுவனங்கள், மத நிறுவனங்கள், தொழில் தளங்கள், யுத்தம், விளையாட்டு, கலை, இலக்கியங்கள், வழிபாடுகள், பொருளாதாரம், உற்பத்தி... என எங்கெல்லாம் மையப்படுத்தல்கள் இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் விளிம்புநிலைகள் உருவாகும். விளிம்புநிலையிலிருப்பவர்களோ தாம் மையத்திலிருப்பவர்களால் வன்முறைக்கு உட்படுத்தப்பட்டிருப்பதை ஏதோ ஒரு வகையில் உணர்வர். ஸ்ரீராமின் கதைகளும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல.

துணைநூற் பட்டியல்

முதன்மைச் சான்றாதாரம்

1. என்.ஸ்ரீராம் தேர்ந்தெடுத்த சிறுகதைகள் - ந. முருகேசபாண்டியன்
டிஸ்கவரி புக் பேலஸ்

துணைமைச் சான்றாதாரம்

1. தமிழர் மானுடவியல் - பக்தவத்சல பாரதி
அடையாளம் பதிப்பகம்
2. தலித் அறம் - அரங்க மல்லிகா
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்
தரமணி, சென்னை.
3. விளிம்புநிலை ஆய்வுகளும் தமிழ்க் கதையாடல்களும்-
அ. மார்க்ஸ், பொ. வேல்சாமி
நிறப்பிரிகை வெளியீடுகள்
கும்பகோணம்
4. விளிம்புநிலை மக்கள் வரலாறு - ஆ. தனஞ்செயன்
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல்
எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னஞ்சல்

அறிவிப்பு / Announcement

அன்பான தமிழ்ச் சொந்தங்களே

வணக்கம்.

வரும் 2024, அக்டோபர் மாதம் வெளிவரும் அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னஞ்சல்கான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஆய்வாளர்களிடமிருந்து வரவேற்கப்படுகின்றன.

கட்டுரை வந்து சேர வேண்டிய கடைசி நாள்-அக்டோபர் 10. அதற்கு பின் வரும் கட்டுரைகள் அக்டோபர் இதழில் இடம்பெறாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

www.aranejournal.com